

Α. Ταξινομητικό σύστημα με βάση τον ιατρικό προσανατολισμό

Οι διαταραχές της λειτουργίας της κίνησης συχνά ταξινομούνται ότι προσναφέρθηκε, σύμφωνα με την διάγνωση ή το σύνδρομο ακολουθώντας το Ιατρικό Μοντέλο.

Η εστίαση είναι δυνατόν να γίνει αναφορικά με τα προβλήματα και διαταραχές και ειδικότερα σύμφωνα με τις :

α. Μυοσκελετικές διαταραχές μόνιμες ή παροδικές (συνυπολογίζοντας και

ορθοπεδικά προβλήματα).

ατελής οστεογένεση

αρθρογρίπωση

συγγενές εξάρθρωμα ή υπεξάρθρωμα

υποπλασίες ή υπερπλασίες

ελλείψεις μελών (φωκομέλεια), ακρωτηριασμοί

- κατάγματα
- σκολίωση - λόρδωση - κύφωση στην σπονδυλική στήλη
- παιδική ρευματοειδής αρθρίτιδα και πολυαρθρίτιδες

β. Νευρομυϊκές διαταραχές

- εγκεφαλική παράλυση
- επιληψία
- μυϊκές δυστροφίες (τύπου Duchenne's)
- μηνιγγοκήλη - μυελομηνιγγοκήλη
- υδροκέφαλος
- πολυνευροπάθειες (σύνδρομο Guillain Barre)

γ. Τραυματικές καταστάσεις ή ατυχήματα

- κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις
 - κωματώδη ή ημικωματώδη κατάσταση
 - ανοικτά ή κλειστά τραύματα
- εγκαύματα
- τραυματικές βλάβες περιφερικών νεύρων

δ. Αναπτυξιακές ψυχοκινητικές διαταραχές

- νοητική υστέρηση
- αυτισμός
- διαταραχές αισθητηριακής ολοκλήρωσης
- γενετικές και χρωμοσωμικές ανωμαλίες (σύνδρομο DOWN, νευροφυμπρομάτωση)
- σύνδρομα που εμφανίζουν συμπτώματα μυϊκής αδυναμίας κινητικού περιορισμού και πλημμελούς συντονισμού

1.2 ΚΙΝΗΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΡΑΧΕΣ ΣΕ ΕΝΗΛΙΚΕΣ

Η ταξινόμηση των διαταραχών της λειτουργίας της κίνησης ακολουθεί σε βασικές γραμμές τα συστήματα κατηγοριοποίησης των διαταραχών στην παιδική ηλικία και αφορά στους ίδιους προβληματισμούς.

Οι κινητικές διαταραχές ενδέχεται να έχουν μόνιμο ή παροδικό χαρακτήρα, να εμφανίζονται αιφνίδια ή να είναι εξελισσόμενες, να επιφέρουν μικρού ή μεγάλου βαθμού περιορισμούς, να είναι πρωτοπαθείς ή δευτεροπαθείς.

A. Ταξινόμηση

Η ταξινόμηση σύμφωνα με το Ιατρικό σύστημα, η οποία βασίζεται στη διάγνωση και αιτιολογία της διαταραχής, έχει ως εξής :

α. Μυοσκελετικές διαταραχές (και ορθοπεδικά προβλήματα)

- ακρωτηριασμοί
- οστεοαρθρίτιδα
- ρευματοειδής αρθρίτιδα - πολυαρθρίτιδες
- τραυματισμοί άνω άκρων
- εγκαύματα

β. Διαταραχές του Νευρικού Συστήματος

- > εγκεφαλικό αγγειακό επεισόδιο (ημιπληγία)
- > κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις
- > μυϊκές δυστροφίες
- > πολυνευροπάθειες (Guillain Barre)
- > μυασθένειες (Gravis)
- > κακώσεις νωτιαίου μυελού (τετραπληγίες - παραπληγίες)
- > τραυματισμοί περιφερικών νεύρων

γ. Εκφυλιστικά νοσήματα

- > πολλαπλή σκλήρυνση, σκλήρυνση κατά πλάκας
- > Πάρκινσον
- > νόσος του Alzheimer

Παθήσεις και καταστάσεις όπως καρδιοπάθειες, πνευμονοπάθειες, νεοπλασμάτα, AIDS μπορεί να προκαλέσουν δευτεροπαθώς κινητικές διαταραχές και να απαιτούν την εργοθεραπευτική παρέμβαση, για βελτίωση αντοχής, για σωστή διοχέτευση της ενεργητικότητας για εργονομική διεύθυνση του χώρου διαβίωσης του γενικότερου περιβάλλοντος χώρου και για εκπαίδευση σε δραστηριότητες λειτουργικής ενασχολήσης, επιτυγχάνοντας το υψηλότερο δυνατό επίπεδο λειτουργικότητας.

Η ταξινόμηση, πλέον αποδεκτή από την φιλοσοφία και πρακτική εργοθεραπείας, βασίζεται στα συμπτώματα περιορισμού της λειτουργίας της κίνησης τα οποία είναι :

α. Μυϊκή αδυναμία

β. Περιορισμός του εύρους κίνησης

γ. Πλημμελής συντονισμός